

СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЗАПОЗИЧЕНЬ НА РИНКУ СИНДИКОВАНИХ КРЕДИТІВ

Анотація

У статті досліджено поняття синдикованого кредиту, визначено критерії, яким повинен відповідати позичальник, щоб отримати синдикований кредит, проаналізовано переваги для позичальника фінансування інвестиційних проектів за допомогою синдикованих кредитів, а також згруповано ризики синдикованого кредитування.

У процесі дослідження застосовано як загальнонаукові, так і спеціальні методи пізнання. Зокрема, використано методи аналізу і синтезу, історико-логічного аналізу, прийоми індуктивного і дедуктивного аналізу, а також методи спостереження, кількісного та якісного аналізу, методи абстрагування.

Встановлено, що однією з сильних сторін ринку синдикованого кредитування є його висока гнучкість, що проявляється в наступному: 1) термін погашення кредитів може різнитися від шести місяців до 30 і більше років; 2) розмір окремої угоди коливається від 5-10 млн. дол. США і до десятків мільярдів доларів США; 3) графік вибірки коштів можна розробити індивідуально таким чином, щоб він відповідав потребам; 4) валюта непогашених залишків коштів може змінюватися час від часу; 5) можливість встановлення гнучкого графіку погашення боргу; 6) різноманітність прийнятних варіантів цільового використання отриманих коштів: від проектного фінансування до фінансування оборотного капіталу.

Проведене дослідження дало змогу розробити рекомендації щодо групування основних ризиків при синдикованому кредитуванні, а також здійснити аналіз негативних та позитивних моментів даного виду кредитування.

Результати дослідження доцільно застосовувати при плануванні використання синдикованого кредитування.

Ключові слова: синдикований кредит, капітал, фінансові ресурси, маржа, інвестиційний проект.

Н. В. Близнюк, к.э.н.,
Черновицкий торгово-экономический институт КНТЕУ, г. Черновцы

Аннотация

СОСТОЯНИЕ И ПЕРСПЕКТИВЫ ЗАИМСТВОВАНИЙ НА РЫНКЕ СИНДИЦИРОВАННЫХ КРЕДИТОВ

В статье исследовано понятие синдицированного кредита, определены критерии, которым должен удовлетворять заемщик, чтобы получить синдицированный кредит, проанализированы преимущества для заемщика финансирования инвестиционных проектов с помощью синдицированных кредитов, а также сгруппированы риски синдицированного кредитования.

В процессе исследования применены как общенаучные, так и специальные методы познания. В частности, использованы методы анализа и синтеза, историко-логического анализа, приемы индуктивного и дедуктивного анализа. А также методы наблюдения, количественного и качественного анализа, методы абстрагирования.

Установлено, что одной из сильных сторон рынка синдицированного кредитования является его высокая гибкость. Она проявляется в следующем: 1) срок погашения кредитов может

ГРОШІ, ФІНАНСИ, КРЕДИТ

различаться от шести месяцев до 30 и более лет; 2) размер отдельного соглашения колеблется от 5-10 млн. долл. США и до десятков миллиардов долларов США; 3). график выборки средств можно разработать индивидуально таким образом, чтобы он соответствовал потребностям; 4) валюта непогашенных остатков средств может меняться время от времени; 5) возможность установления гибкого графика погашения долга; 6) разнообразие приемлемых вариантов целевого использования полученных средств: от проектного финансирования к финансированию оборотного капитала.

Проведенное исследование позволило разработать рекомендации по группировке основных рисков при синдицированном кредитовании, а также провести анализ негативных и позитивных моментов данного вида кредитования.

Результаты исследования целесообразно применять при планировании использования синдицированного кредитования.

Ключевые слова: синдицированный кредит, капитал, финансовые ресурсы, маржа, инвестиционный проект.

Постановка проблеми. Ринок синдикованих кредитів є одним з найбільших і найгнучкіших джерел капіталу на міжнародних фінансових ринках. Його можливості, чутливість до змін, різноманітність учасників приваблює багатьох позичальників, що потребують значних фінансових ресурсів. Крім низки країн, які потребують фінансових ресурсів і ринки яких перебувають в стані зародження, до отримання синдикованих кредитів активно вдаються компанії розвинених країн для фінансування проектів розширення своєї діяльності, злиттів і поглинань, а також інших операцій.

Але при синдикованому кредитуванні існують певні ризики як для кредитора, так і для позичальника, а також позитивні та негативні тенденції даного виду кредитування, на які необхідно звернути особливу увагу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питанням дослідження стану та перспектив на ринку синдикованих кредитів на сьогодні приділяється велика увага. Ними займаються такі вчені-економісти, як: В. Оспіщев, О. Близнюк, В. Кривошей, А. Рожков, Л. Петрашко, Д. Михайлов, Л. Лівенцев, І. Левківський, О. Карелін та інші. Однак у більшості наукових досліджень мало уваги приділено групуванню основних ризиків при синдикованому кредитуванні. Усе це свідчить про актуальність теми, а відтак зумовило вибір напряму дослідження в науковому і практичному аспектах.

Постановка завдання. Метою дослідження є розробка теоретичних, методологічних положень і практичних рекомендацій щодо економічної суті синдикованого кредиту, групування основних ризиків при синдикованому кредитуванні, а також здійснення аналізу негативних та позитивних моментів даного виду кредитування.

Виклад основного матеріалу дослідження. У сучасній економічній літературі дано декілька визначень сутності синдикованого кредиту. Вітчизняні науковці, такі як В. І. Оспіщев, О. П. Близнюк, В. В. Кривошей трактують дане поняття наступним чином: синдиковані кредити – це позики, надані двома і більше кредиторами, які об'єднані в пули або синдикати,

одному позичальнику, при цьому із позичальником їх пов'язують детально розроблені правові відносини [1, с. 96].

Синдикований кредит, як правило, середньостроковий, тобто від трьох до 10 років, хоча бувають винятки, такі як погашення заборгованості вже протягом перших шести місяців або навпаки, до 25 років.

Для надання кредиту група банків-кредиторів об'єднує на визначений термін свої тимчасові вільні кошти. Кожен банк встановлює свій порядок видачі кредитів, перелік обов'язкових документів, наданих позичальником банку. Переважно це установчі документи; ліцензія, якщо діяльність, для здійснення якої береться кредит, підлягає ліцензуванню; баланс позичальника; документи, що підтверджують забезпечення повернення кредиту (договір поруки, гарантія, договір про заставу, договір страхування); економічне обґрунтування одержання прибутку, достатнього для своєчасного погашення кредиту; документи, що підтверджують повноваження особи, яка підписала кредитний договір.

При цьому варто відзначити, що кожен банк несе самостійну відповідальність за свою частину наданого кредиту.

Серед факторів, які мотивують банки оперувати на ринку синдикованих кредитів, можна виділити наступні: 1) прагнення зібрати якомога більші фонди для участі в наданні позик, оскільки даний ринок є дуже ефективним джерелом активів; 2) можливість зменшити кредитний ризик шляхом його розподілу між усіма учасниками; 3) залучення великої кількості учасників за рахунок збільшення кількості банків, що розташовані в різних країнах, а це дає змогу позичальнику отримати великий кредит, який не може бути наданий одним кредитором; 4) прагнення підвищити прибутковість своїх активів; 5) банк може використати позицію лідера на ринку синдикованих кредитів як засіб для розвитку інших видів бізнесу.

Одна з переваг, якою користуються банки, коли вступають в синдиковані угоди, полягає в тому, що вони одержують вигоди від спільної участі з банками-партнерами.

Головною метою об'єднання банків у синдикати є розподіл ризику між учасниками, які пропонуємо згрупувати наступним чином (табл. 1).

Проте розподіл ризиків ще не означає їх усунення. Наприклад, завжди існує ризик неплатоспроможності позичальника (комерційний ризик) або ризик правовий, пов'язаний зі змінами в адміністративній чи законодавчій сферах протягом часу проведення операції з надання синдикованого кредиту. З моменту створення синдикату існує комерційний ризик, оскільки банки беруть на себе зобов'язання окремо, а не солідарно. Так, у випадку неплатоспроможності одного з учасників синдикату інші не повинні його замінювати та вносити власні кошти. А позичальник, в свою чергу, не

отримає всієї суми, на яку розраховував. Проте в момент виплати боргу передбачено, що всі платежі, які здійснює позичальник, повинні розподілятися між усіма учасниками синдикату пропорційно їх участі в кредитуванні.

Таблиця 1

Ризики синдикуваного кредитування

Вид ризику	Джерело ризику	Стратегія зниження ризику
Ризик, що пов'язаний з діяльністю в даній країні	Здатність або небажання позичальників даної країни виконувати свої зобов'язання	Синдикація кредиту та диверсифікація загальної суми дебіторської заборгованості
Ризик, пов'язаний з можливістю неплатежу за кредитом	Здатність організації сплачувати свої борги	Синдикація кредиту та диверсифікація загальної суми дебіторської заборгованості
Ризик зміни процентних ставок	Розбіжність вимог та зобов'язань за строками і зміни процентних ставок, які неможливо спрогнозувати	Приведення у відповідність активів до пасивів визначенням ціни кредиту на роловерній основі (основі пролонгації)
Ризик регулювання (зміни практики державного регулювання)	Уведення резервних вимог чи податків на діяльність банків	Пункт контракту, що зобов'язує позичальника нести цей ризик

На нашу думку, критерії, яким повинен відповідати позичальник, щоб отримати синдикуваний кредит, можна згрупувати наступним чином:

1. Наявність юридично обґрунтованого доступу до зовнішніх ринків. Підприємствам необхідно отримати відповідний дозвіл на залучення зовнішньої позики. Якщо позичальником виявляється банк, то він повинен мати генеральну ліцензію. У разі її відсутності банк може отримати спеціальний дозвіл у НБУ. Власне, важливі не стільки ліцензії, скільки підтвердження, що позичальник має право здійснювати такі операції.

2. Кредитна історія. Зазвичай на ринок синдикуваних кредитів виходять позичальники, які мають позитивну кредитну історію протягом не менше трьох-п'яти років. Претендент на синдикуваний кредит повинен вже мати досвід взаємодії із зарубіжними організаціями у вигляді кореспондентських відносин для банків або експортних операцій для підприємств.

3. Аудит за міжнародними стандартами.

Синдикуване кредитування має свої відмінності від інших форм запозичення капіталу. У нього немає обмежень щодо мінімальної суми кредиту, тоді як за облігаційними позиками є норматив для забезпечення ліквідності не менше 100 млн. дол. США. Час, необхідний для організації кредиту, зазвичай складає від 8 до 12 тижнів. Вимоги до розкриття інформації визначаються самим позичальником у процесі переговорів з фінансовим консультантом, який є кредитором і знає, які вимоги до інформації можуть привести до успіху розміщення позики. Інформація щодо позичальника розповсюджується достатньо обмежено [2, с. 167-169].

Отже, переваги такої форми фінансування інвестиційних проектів для позичальника: по-перше, позичальник відносно швидко одержує кредит в більшому розмірі, ніж він міг би отримати на місцевому ринку. По-друге, використання таких кредитів показує високу кваліфікацію позичальника й укріплює його репутацію на місцевому і міжнародних ринках капіталів. Крім того, синдикований кредит поєднує публічне фінансування з індивідуальним банківським підходом, а також дозволяє економити на витратах завдяки одночасному залученню кредиту від кількох банків.

Синдикований кредит –це строковий кредит, який потрібно виплатити повністю до попередньо узгодженої дати. Позичальник зазвичай має право на освоєння кредитних фондів у вигляді однієї загальної суми або траншами протягом періоду використання кредиту. Погашення позики може здійснюватися або частинами відповідно до затвердженого графіку, або однією сумою на дату погашення кредиту («кулькова позика»). Суми, які були повернені раніше, ніж було обумовлено кредитним договором, не підлягають повторній видачі позичальнику.

Вагомою особливістю синдикованого кредиту є положення про процентну ставку. Варто зазначити, що синдиковані кредити надаються зі змінною (плаваючою) ставкою. Це означає, що кожні 3, 6 чи 12 місяців відсоткові ставки переглядаються залежно від базової ставки і відповідно до заздалегідь визначених параметрів.

Плаваюча ставка дає можливість одержати кредит з більш низькою процентною ставкою порівняно з поточною ціною ситуацією на ринку кредитів або «піймати» спадаючий тренд на ринку позикових коштів. Однак позичальник не повинен забувати, що кредит з плаваючою ставкою несе для нього процентний ризик, що може виразитися в підвищенні для нього процентної ставки внаслідок зміни ситуації на ринку. Плаваюча процентна ставка включає в себе такі складники, як: базисна банківська ставка; маржа, спред, премія (спеціальна надбавка). При цьому саме базисна процентна ставка є змінною складовою.

Розмір маржі є постійною величиною, тобто фіксується на весь термін кредиту. Маржа включає в себе: запланований банківський дохід, накладні витрати, оцінку ризику. Загалом на розмір маржі впливає багато факторів: співвідношення попиту та пропозиції на кредит, строк кредиту, платоспроможність позичальника, кон'юнктура ринку, кредитний ризик. Маржа буде тим нижчою, чим більше довіри заслуговує платоспроможність позичальника. При цьому, оцінки рейтингових агенцій Moody`s, FitchRatings та Standard&Poor`s відчутно впливають на розмір маржі. Крім того, інколи може передбачатися окремий (закритий) перегляд маржі (наприклад, щорічний) з метою оцінки зміни в якості та надійності позичальника протягом дії угоди з позики [3, с. 43].

Оплата послуг синдикату здійснюється через комісійну винагороду. Вона поділяється на кілька категорій:

- 1) комісійні за управління (або за організацію кредиту), що виплачуються організатору синдикуваного кредиту;
- 2) комісійні за участь, що розподіляються серед банків синдикату;
- 3) комісійні за обслуговування кредиту (агентські комісійні);
- 4) комісійні за зобов'язання [4, с. 82].

Загалом комісійні виплати визначаються як відсоток від суми кредиту. Зазвичай величина комісійних коливається від 0,5% до 1,5%. Більша частина цієї суми дістається уповноваженим організаторам синдикату, а решта розподіляється серед інших банків синдикату. Крім безпосередніх комісійних, позичальник зобов'язаний відшкодувати кредиторі всі накладні витрати (out-of-pocket-expenses), які включають в себе витрати на відрядження, прес-конференції, презентації, витрати на інформаційні матеріали та інші [5, с. 196].

Після завершення процедури синдикації кредиту та параметрів кредиту настає процедура юридичного оформлення угоди [6, с. 65].

Взагалі можливими є два варіанти оформлення синдикуваного кредиту. Перший з них – укладання угоди між усіма учасниками синдикату й позичальником, другий – укладання угоди тільки між позичальником і організатором синдикату з банком-агентом [7, с. 12]. Обидва варіанти мають свої переваги і недоліки. За другого варіанту, якщо приймається рішення укласти угоду між усіма учасниками синдикату і позичальником, то розпочинається тривала процедура юридичного оформлення. Крім того, підвищуються витрати на залучення кредиту за рахунок додаткових витрат на юридичне обслуговування. Однак все це компенсується більш низьким рівнем ризиків для позичальника, що хтось із кредиторів полишить угоду. Колективна угода між синдикатом і позичальником – це жорстка схема договірних взаємовідносин. Якщо хтось з банків забажає вийти зі складу групи кредиторів або змінюється співвідношення між банками щодо участі в синдикаті, то необхідно переглядати весь колективний договір.

Найбільшою ж перевагою при укладанні договору лише між позичальником та організатором синдикату є економія часу. Для вирішення питання уникнення подвійного оподаткування витрачається багато часу, тому краще, щоб ним займався виключно організатор синдикату, а не основні сторони угоди. Тобто, у випадку виникнення проблем з подвійним оподаткуванням, інші учасники можуть брати участь в синдикуваному кредиті опосередковано через організатора шляхом укладання з ним угод про субучасть [8, с. 71].

Після підписання угоди починається безпосередньо сам процес кредитування. За умовами кредитного договору позика може видаватися єдиною сумою або окремими траншами. Формально ця процедура відбувається таким чином. Позичальник направляє банку-агенту клопотання про отримання кредиту. Банк-агент, координуючи дії учасників синдикату, акумулює грошові кошти і направляє їх позичальникові. Протягом усієї дії кредитного договору, аж до погашення позики, синдикатом може бути організований моніторинг кредитних ризиків.

Висновки з даного дослідження. Підсумовуючи вищезазначене, можна встановити, що однією з сильних сторін ринку синдикуваного кредитування є його висока гнучкість, що проявляється в наступному:

- 1) термін погашення кредитів може різнитися від шести місяців до 30 і більше років;
- 2) розмір окремої угоди коливається від 5-10 млн. дол. США і до десятків мільярдів доларів США;
- 3) графік вибірки коштів можна розробити індивідуально таким чином, щоб він відповідав потребам;
- 4) валюта непогашених залишків коштів може змінюватися час від часу;
- 5) можливість встановлення гнучкого графіку погашення боргу;
- 6) різноманітність прийнятних варіантів цільового використання отриманих коштів: від проектного фінансування до фінансування оборотного капіталу.

Отже, такі особливості ринку синдикуваних кредитів пояснюють причину, чому саме цей ринок зберігає домінуючі позиції щодо забезпечення фінансовими ресурсами різних позичальників, які його обирають. Синдикуване кредитування дозволяє зняти протиріччя між обмеженими кредитними можливостями банків і значними фінансовими запитами першокласних позичальників.

Список використаних джерел:

1. Міжнародна банківська конкуренція: теорія і практика : Збірник тез доповідей III Міжнародної науково-практичної конференції (15-16 травня 2013 р.) / Державний вищий навчальний заклад «Українська академія банківської справи Національного банку України». – Суми: ДВНЗ «УАБС НБУ», 2013. – 180 с.
2. Проблеми і перспективи розвитку банківської системи України: Збірник тез доповідей X Всеукраїнської науково-практичної конференції (22-23 листопада 2013 р.): у 2-х т. Т. 1. – Суми: УАБС НБУ, 2013. – 206 с.
3. The Euromoney Syndicated Lending Handbook. Brighton, W. Sussex, UK: Wyndeham Grange Ltd, 2008. – 56 p.
4. Саркисянц А. Международный рынок капитала: современные тенденции и перспективы / Артос Саркисянц // Рынок ценных бумаг. – 2006. – №15 (318). – С.12-18.
5. Світові фінанси / С. М. Козьменко, В. М. Нечепуренко, О. М. Костюк та ін. – Суми: ВТД «Університетська книга», 2012. – 116 с.
6. Сідорова С. Міжнародні розрахунки в діяльності комерційних банків України / С. Сідорова // Вісник Київського університету «Актуальні проблеми міжнародних відносин». – 2005. – Вип. 51 (Частина 2). – С. 158-160.

7. Левківський І. І. Міжнародне банківське кредитування в умовах світової фінансової кризи та майбутнє ринків фінансового капіталу / І. І. Левківський // Проблемы развития внешнеэкономических связей и привлечения иностранных инвестиций: региональный аспект : Сборник научных трудов. Ч. II. – Донецк: ДонНУ, 2010. – С. 654-656.

8. Карелин О. В. Регулирование международных кредитных отношений России / Карелин О. В. – М. : Финансы и статистика, 2010. – 176 с.

Nadiya Blyzniuk, Candidate of Economic Sciences,
Chernivtsi Trade and Economics Institute of KNTEU, Chernivtsi

STATE AND PROSPECTS OF THE BORROWINGS ON THE MARKET OF SYNDICATED LOANS

Annotation

The paper studies the concept of the syndicated loan, the criteria that must be satisfied by the borrower to obtain a syndicated loan are determined, the benefits for the borrower to finance investment projects through syndicated loans are analyzed, as well as syndicated lending risks are grouped.

The study used general scientific as well as special methods of cognition. In particular, the methods used in the analysis and synthesis of historical and logical analysis, inductive and deductive methods of analysis. As well as monitoring methods, quantitative and qualitative analysis, methods of abstraction.

It was found that one of the strengths of the syndicated loan market is its high flexibility, manifested in the following: 1) maturity of loans may vary from six months to 30 years or more; 2) the size of a separate agreement ranges from 5-10 million. US dollars and up to tens of billions of US dollars; 3) disbursement schedule can be developed individually in such a way that it matches the needs; 4). currency outstanding balances may change from time to time; 5) the possibility of establishing flexible repayment; 6) a variety of acceptable options intended use of funds received: from project financing to finance working capital.

This study has allowed to develop recommendations for the main categories of risks in syndicated lending, as well as an analysis of the negative and positive aspects of this type of lending.

Results of the study is expedient to use in planning the use of syndicated lending.

Keywords: syndicated loan, capital, financial resources, the margin, the investment project.

References:

1. *Mizhnarodna bankivs'ka konkurentsia: teoriia i praktyka. Zbirnyk tez dopovidej III Mizhnarodnoi naukovo-praktychnoi konferentsii* [International banking competition: theory and practice. Collected Abstracts of the Third International Scientific Conference] (15-16 May 2013). State Higher Educational Institution "Ukrainian Academy of Banking of the National Bank of Ukraine, Sumy, 180 p. (in Ukr.).

2. *Problemy i perspektyvy rozvytku bankivs'koi systemy Ukrainy. Zbirnyk tez dopovidej X Vseukrains'koi naukovo-praktychnoi konferentsii* [Problems and prospects of the banking system of Ukraine: Collection of abstract X Ukrainian Scientific Conference] (22-23 November 2013): in 2 t. T. 1. UAB NBU, Sumy, 206 p. (in Ukr.).

3. *The Euromoney Syndicated Lending Handbook* (2008). Brighton, W. Sussex, UK: Wyndeham Grange Ltd, 56 p.

4. Sarkisyants, A. (2006). International capital market: current trends and prospects. *Rynok cennyh bumag [Securities market]*, vol. 15 (318), pp.12-18 (in Russ.).

5. Kozmenko, S.M., Nechepurenko, V.M., Kostyuk, O.M. et al. (2012). *Svitovi finansy* [Global Finance]. SHS «University Book», Sumy, 116 p. (in Ukr.).

6. Sidorova, S. (2005). International operations of commercial banks in Ukraine. *Visnyk Kyivs'koho universytetu «Aktual'ni problemy mizhnarodnykh vidnosyn»* [Bulletin of the University of Kiev «Actual problems of international relations»], vol. 51 (Part 2), pp. 158-160 (in Ukr.).

7. Levkovsky, I. (2010). International bank lending in the global financial crisis and the future financial capital markets. *Problemy razvitiya vneshnejekonomicheskikh svyazey i privlecheniya inostrannykh investitsiy: regional'nyj aspekt* [Problems of Foreign Economic Relations Development and Attraction of Foreign Investments: Regional Aspect], Part II, Donetsk National University, Donetsk, pp. 654-656 (in Ukr.).

8. Karelin, O. (2010). *Regulirovanie mezhdunarodnykh kreditnykh otnoshenij Rossii* [Regulation of international credit relations Russia]. Finance and Statistics, Moscow, 176 p. (in Russ.).

УДК 336.76

І. А. Дернова, к.е.н.,
Черкаський державний бізнес-коледж,
м. Черкаси

СТАТИСТИЧНИЙ АНАЛІЗ ДИНАМІКИ РІВНЯ ДОЛАРИЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Анотація

У статті розглянуто поняття феномена «доларизація», її види та наслідки для фінансових ринків. З метою оцінки рівня доларизації економіки України визначено основні показники рівня доларизації, що, як показав аналіз, змінюються синхронно. Особлива увага приділена рівню доларизації депозитів, оскільки саме зменшення обсягів депозитів в іноземних валютах у банківській системі України сприяє зниженню рівня доларизації. Також проаналізовано інші чинники, що впливають на рівень доларизації економіки. У цьому контексті досліджено стан національного валютного ринку та обґрунтовано взаємозв'язок показника, що характеризує рівень доларизації економіки, з динамікою обмінного курсу гривні щодо долара США. Економіку України визначено як високодоларизовану, виявлено ризики доларизації економіки та запропоновано шляхи дедоларизації.

Ключові слова: доларизація, грошова маса, обмінний курс гривні, валютний ринок.

И. А. Дерновая, к.э.н.,
Черкасский государственный бизнес-колледж, г. Черкассы

СТАТИСТИЧЕСКИЙ АНАЛИЗ ДИНАМИКИ УРОВНЯ ДОЛЛАРИЗАЦИИ ЭКОНОМИКИ УКРАИНЫ

Аннотация

В статье рассмотрено понятие феномена «долларизация», ее виды и последствия для финансовых рынков. С целью оценки уровня долларизации экономики Украины определены основные показатели уровня долларизации, что, как показал анализ, меняются синхронно. Особое внимание уделено уровню долларизации депозитов, поскольку именно уменьшение